

## ทัศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย Attitudinal Factors of Determining Disyllabic Thai Nicknames

न्हันทนา รณเกียรติ\*

### บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ทัศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย” มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัจจัยและเหตุผลอันเป็นที่มาของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทยสมัยปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจทัศนคติของคนไทยในปัจจุบันต่อการตั้งชื่อเล่น ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับเหตุผลต่างๆ ในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ เพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2-3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครได้ให้คำตอบเกี่ยวกับเหตุผลของแต่ละข้อ โดยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้ปกครองของนักเรียนทุกคนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนร้อยละของนักเรียนที่มีชื่อสองพยางค์ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ 3 มีถึงร้อยละ 48.33 และ 47.34 ซึ่งสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่มีชื่อสองพยางค์เพียงร้อยละ 38.37 และ 30.71 เหตุผลที่ผู้ปกครองให้คำตอบในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ 4 ลำดับแรกคือ 1) ต้องเป็นสองพยางค์ จึงจะได้มีความหมายตามที่ต้องการ 2) ต้องการความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร 3) ต้องการให้ฟังดูโก้ 4) ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ งานวิจัยเรื่องนี้สรุปผลวิจัยได้ว่า ปัจจุบันแนวโน้มในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์มีมากขึ้นกว่าในอดีตเพราะต้องการให้มีความหมายที่ดี และมีความหมายตามที่ต้องการ หากตัดจำนวนพยางค์ออกไปจะทำให้ไม่ได้ความหมายตามต้องการ

### Abstract

This research aims to study the contributing factors and reasons why the modern Thai's guardians love to give their children disyllabic nicknames so as to reveal their attitude towards choosing such nicknames. The researcher made a survey by using a questionnaire which consists of questions that concern the topic of why one would choose a disyllabic nickname for one's child. The questionnaires were sent out to guardians of young students in kindergarten and primary schools. The result shows that the kindergarten students in year 2 and 3 with disyllabic nicknames make up 48.33% and 47.34% of the overall number of their classes respectively. This percentage is significantly higher than that of primary school students in year 5 and 6 whose disyllabic nicknames are only 38.37% and 30.71% respectively. This can point to a growing trend of giving a child disyllabic nickname which has never been found in the past. It is discovered that one of the main reasons why guardians give their children disyllabic nicknames is that often these nicknames have desirable meanings where one syllable omission cannot be done; otherwise a change will occur to the preferred meanings. Other reasons include the desire for their children to have a unique and smart sounding nickname and the desire to name after their favorite animals, flowers, fruits and dessert.

\*

รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

## 1. บทนำ

### 1.1 หลักการและเหตุผล

วัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทยในสมัยโบราณนั้นมักจะตั้งชื่อประจำตัวเพียงชื่อเดียว ไม่มีชื่อเล่น โดยที่ชื่อประจำตัวเพียงชื่อนี้เป็นคำพยางค์เดียว เช่น แดง ดำ ธง นก หากเป็นชื่อหลายพยางค์จะเป็นพระนามของพระมหากษัตริย์ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์เท่านั้น พระนามที่ยาวทำให้ประชาชนเรียกขานไม่สะดวกจึงมีการตัดทอนพระนามเมื่อเอ่ยถึงให้สั้นลงจนกลายเป็นชื่อเล่น กรมพระยาดำรงราชานุภาพ (2544) ทรงพระนิพนธ์ไว้ในหนังสือพระราชประวัติสมเด็จพระนเรศวรมหาราชว่า ชื่อเล่นนี้สันนิษฐานว่า อาจถือกำเนิดขึ้นในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากเมื่อสังคมและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป ชุมชนมีการแผ่ขยายใหญ่ขึ้น ทำให้มีการติดต่อระหว่างชุมชน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแง่ภาษาด้วย เนื่องจากคนในสังคมมีความรู้และประสบการณ์หลากหลายขึ้น จึงส่งผลให้เกิดการสร้างเอกลักษณ์ในชื่อคนให้แปลกใหม่และซับซ้อนมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นชื่อประจำตัวของคนไทยธรรมดา ที่เคยเป็นคำไทยพยางค์เดียวก็นกลายเป็นคำหลายพยางค์ เช่น วรากร สุตาสมร รัตนาวลัย ฤดีเทพ จีราวุฒิ วรพล เฝ้าเทพ วีรวัฒน์ กิตติศักดิ์ จะเห็นว่าชื่อเหล่านี้จะยาวขึ้น พังแปดขึ้น ด้วยเหตุนี้ คนไทยจึงเริ่มนิยมตั้งชื่อเล่นที่เป็นคำพยางค์เดียวให้กับบุตรธิดา เพื่อให้สะดวกในการสื่อสาร โดยใช้ชื่อเล่นนี้กับคนใกล้ชิดสนิทสนมที่มีอายุเท่ากันหรือมากกว่า นอกจากนี้ยังใช้ชื่อเล่นทำหน้าที่สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนคำว่า ฉัน ดิฉัน ผม เธอ อีกด้วย

การตั้งชื่อเล่นของคนไทยเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง คือ นอกจากจะมีลักษณะเป็นคำหนึ่งพยางค์แล้ว เพื่อให้เรียกขานง่ายขึ้นแล้ว ยังมีความหมายที่เป็นลักษณะอธิบายนิสัยใจคอของเจ้าของชื่อ เช่น หวาน ต้ม เข้ม เปรี๊ยะ หรือบอกลักษณะทางกายภาพของเจ้าของชื่อ เช่น อ้วน ก้าง โย่ง หรืออาจจะเป็นชื่อสัตว์หรือผลไม้ เช่น แมว กวาง ช้าง หมี่ ส้ม อ้อย กล้วย แต่ลักษณะที่สำคัญ คือ จะเป็นคำพยางค์เดียว ในปัจจุบันพบว่าชื่อเล่นมีจำนวนพยางค์มากขึ้น มีคนที่มีชื่อเล่นเป็นคำสองพยางค์จำนวนมากขึ้น เช่นชื่อ รกเมส ไบชา ต้นหม่อน ขวัญข้าว ในอดีตชื่อที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งพยางค์หรือคำที่มีความหมายดังตัวอย่างที่ยกมานี้จะไม่นำมาตั้งเป็นชื่อเล่น จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น เพื่อค้นหาคำตอบที่เป็นเหตุผลของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ในภาษาไทย และคำตอบที่ได้นั้นเชื่อว่าจะเป็นสารสนเทศที่สนับสนุนการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ในภาษาไทย และการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์ของคนไทยในยุคปัจจุบัน ซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงจากทัศนคติของคนไทยในอดีตในการตั้งชื่อเล่นของบุตรหลาน

### 1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจหาเหตุผลซึ่งเป็นที่มาของทัศนคติการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์ของคนไทยในสมัยปัจจุบัน

### 1.3 ขอบเขตในการศึกษา

1.3.1 ศึกษาซื้อนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ 3 (ช่วงอายุ 4-6 ปี) ชั้นประถมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 (ช่วงอายุ 6-9 ปี) และชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 (ช่วงอายุ 9-12 ปี) ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,760 คน

1.3.2 เป็นการศึกษาเหตุผลการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์จากผู้ปกครองซึ่งมีสถานะทางสังคม และเศรษฐกิจในสังคมไทยใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงเลือกศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนจากโรงเรียนเดียวกัน เพียงแต่อยู่ต่างระดับชั้น

1.3.3 ทัศนคติที่ได้จากการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้เป็นทัศนคติของผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ตั้งชื่อ มิใช่ทัศนคติของเด็กหรือผู้ที่ถูกตั้งชื่อแต่อย่างใด

### 1.4 สมมติฐาน

- 1) ผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นต่างกันมีความนิยมตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ต่างกัน
- 2) ผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ จะให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อแตกต่างกัน

### 1.5 กรอบแนวคิด

งานวิจัยเรื่องนี้ ใช้กรอบแนวคิดว่า การเปลี่ยนแปลงทางภาษาในเรื่องต่างๆ นั้น เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม ความเชื่อ ทัศนคติ ตลอดจนค่านิยมของคนในสังคมนั้น และการตั้งชื่อเล่น ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาอย่างหนึ่งในสังคมไทย ซึ่งมีลักษณะที่น่าสนใจ เพราะมีความเป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากสังคมอื่นๆ

### 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากงานวิจัยเรื่องนี้จะทำให้เข้าใจความคิด ทัศนคติ ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในยุคปัจจุบันว่า ผู้ปกครองซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่คำนึงถึงเหตุผลอะไรบ้างในการตั้งชื่อ และให้น้ำหนักความสำคัญในแต่ละเหตุผลอย่างไรในการตั้งชื่อเล่น ทั้งนี้จะเป็นการสะท้อนถึงความคาดหวังที่มีต่อบุตรหลาน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยมและทัศนคติของผู้ตั้งชื่อที่มีต่อการดำเนินชีวิต อันสะท้อนให้เห็นผ่านออกมาจากเหตุผลการตั้งชื่อเล่นให้กับบุตรหลานนั่นเอง ข้อมูลจากผลการวิจัยนี้สามารถนำไปศึกษาต่อยอดในแง่มุมต่างๆ เพื่อจะทำให้เข้าใจวิธีคิด ค่านิยม ความเชื่อในการใช้ชีวิตของคนไทยในสมัยปัจจุบันได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

## 2. เอกสารและแนวทางการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การตั้งชื่อมีความสำคัญมากสำหรับมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา เนื่องจากเป็นเครื่องหมายมนุษย์แต่ละคนออกจากกัน ทัศนคติและค่านิยมของคนในสังคมเป็นสิ่งสำคัญมากในการตั้งชื่อของ

คนในแต่ละวัฒนธรรม โรบินส์ (Robins, 1993) กล่าวว่า ชื่อสามารถสะท้อนวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรม มนุษย์จึงให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อ เช่น มีการสร้างกฎเกณฑ์ในการตั้งชื่อให้เหมาะสมกับบุคคล มีการเลือกชื่อที่มีความหมายเป็นมงคลหรือที่ออกเสียงไพเราะ เป็นต้น รีเนย์ (Reaney, 1979) และบราวน์ (Brown, 1991) กล่าวถึงชื่อเล่นในภาษาอังกฤษว่าเป็นชื่อพิเศษที่ตั้งเพิ่มขึ้นมาจากชื่อเฉพาะ (a proper name) ของบุคคล ซึ่งเพื่อน ๆ หรือบุคคลในครอบครัวใช้เรียกบุคคลคนหนึ่ง โดยรีเนย์ (อ้างแล้ว, 1979) บราวน์ (อ้างแล้ว, 1991) และ นันทนา รณเกียรติ (2531) ได้กล่าวไปในแนวทางเดียวกันถึงที่มาของการตั้งชื่อหลายประการ คือ 1) เป็นชื่อที่ตั้งจากลักษณะทางกายภาพหรือบุคลิกภาพของเจ้าของชื่อ เช่น คนผอมอาจมีชื่อเล่นว่า *Slim* หรือ *Skinny* คนรูปร่างอ้วนอาจมีชื่อเล่นว่า *Blimp* เป็นต้น 2) ชื่อเล่นที่นำมาจากบางส่วนของชื่อจริง เช่น ชื่อเล่น *Mike* มาจากชื่อจริงว่า “*Michael*” 3) ชื่อเล่นมาจากสภาพจิตใจ สติปัญญา หรือคุณธรรมของบุคคล เช่น คนที่มีน้ำใจ มีธรรมาศัยดี จะมีชื่อเล่นว่า *Bean* คนฉลาดรอบคอบมีชื่อเล่นว่า *Glow, Glue* เป็นต้น

การตั้งชื่อเล่น (Nicknames) ในสังคมไทยจึงมีความสำคัญมากไม่ต่างกัน เนื่องจากเป็นการสะท้อนความรู้สึก ความผูกพัน ตลอดจนความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของผู้ตั้งชื่อมีต่อเจ้าของชื่อ คำว่าชื่อเล่นในงานวิจัยเรื่องนี้ จะใช้คำภาษาอังกฤษว่า Nicknames ซึ่งหมายถึง ชื่อเล่น แต่ชื่อเล่นในวัฒนธรรมไทยจะแตกต่างจากวัฒนธรรมอื่นๆ ในแง่ที่ว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องมีความสัมพันธ์กับชื่อจริงเลยก็ได้

## 2.1 การตั้งชื่อเล่นในภาษาไทย

การตั้งชื่อเล่นของคนไทยมีความสลับซับซ้อนในเชิงสังคมที่น่าสนใจ วรางคณา สว่างตระกูล (2540) ได้ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยที่เป็นสามัญชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1040 ชื่อ โดยศึกษาในเรื่องของจำนวนพยางค์ การสร้างคำ ที่มาของภาษาและความหมายตามตัวแปรเพศและอายุ ผลการวิจัยพบว่าในเรื่องของจำนวนพยางค์ ชื่อของเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมาก (อายุ 60 ปี ถึง 74 ปี) มีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อย (อายุ 1-14 ปี) ในเพศเดียวกัน การตั้งชื่อเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าเพศหญิง แสดงว่าค่านิยมในการตั้งชื่อของคนไทยนั้น เพศชายไม่นิยมตั้งชื่อให้ยาวนัก แต่เพศหญิงนิยมที่จะตั้งชื่อยาวกว่า ทั้งนี้เพราะเพศหญิงนิยมที่จะใช้ชื่อที่มีลักษณะการสร้างคำที่ซับซ้อนกว่า นอกจากนี้พบว่าสังคมไทยให้ความสำคัญทางด้านความหมายมาก ชื่อต้องบ่งบอกความหมายที่ดีและบ่งบอกลักษณะเฉพาะของเพศ ชื่อของเพศชายจะมีความหมายประเภทอำนาจและชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด อาจสืบเนื่องมาจากการเปรียบเทียบผู้หญิงเป็นดอกไม้ที่งดงามและบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามในชื่อของเพศหญิงก็มีความหมายประเภทความรู้ ความฉลาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยุคสมัยเปลี่ยนไป ผู้หญิงต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน จึงต้องมีความรู้ฉลาด ทดเทียมเพศชายและสามารถพึ่งพาตนเอง

ได้ ดังนั้นค่านิยมในเรื่องความหมายของชื่อจึงเปลี่ยนไปด้วย งานของวรางคณาเรื่องนี้เน้นให้เห็นชัดเจนว่า ในวัฒนธรรมไทยนั้น ให้ความสำคัญทางด้านความหมาย แต่ค่านิยมของความหมายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอย่างเห็นได้ชัด

ในสังคมไทย ชื่อเล่น (Nicknames) มักจะเป็นชื่อคำพยางค์เดียวที่พ่อแม่ตั้งให้เด็กแรกเกิด ก่อนที่จะตัดสินใจจะเลือกชื่อจริงให้กับลูก นันทนา ด่านวิวัฒน์ (1982) กล่าวว่าชื่อเล่นมักจะเป็นคำพยางค์เดียวสั้นๆ ที่อาจจะมีความหมายแสดงถึงขนาดเล็กใหญ่ หรือลักษณะรูปร่างของเด็ก หรืออาจจะไม่มีความหมาย แต่เป็นคำที่ไพเราะน่าฟัง คนไทยจะใช้ชื่อเล่นในการพูดถึงตนเอง คือใช้หน้าที่เป็นคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งเมื่อสนทนากับคนสนิทหรือคนที่คุ้นเคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ทั้งนี้การใช้ชื่อเล่นแทนคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งยังเป็นการแสดงความเป็นมิตรและความน่ารักน่าเอ็นดูของผู้พูดอีกด้วย นันทนาได้กล่าวว่า การใช้ชื่อเล่นแทนสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง ทำให้ชื่อเล่นส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียวเพื่อที่จะให้เรียกง่าย โดยทั่วไปบิดามารดาชาวไทยจะเตรียมชื่อให้ลูกสองชื่อ คือ ชื่อจริงและชื่อเล่น และให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อจริงมาก ชื่อจริงต้องมีความหมายดี และมักมีหลายพยางค์เนื่องจากใช้คำภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร หรือคำประสมภาษาไทย หากบิดามารดาตั้งชื่อจริงให้ลูกไม่ได้ อาจตั้งชื่อเล่นให้ลูกก่อน เพราะชื่อเล่นอาจมีหรือไม่มีความหมายก็ได้ เช่น ต๊อด คนไทยนิยมตั้งชื่อเล่นให้อ่านออกเสียงไพเราะหรือแปลกไปจากชื่อทั่วไป ดังตัวอย่างจากชื่อที่ตั้งจากเสียงร้องของสัตว์ เช่น อี๊ด ซึ่งเป็นเสียงร้องของหนู หรือ แดง ส้ม และ ข้าง ซึ่งเป็นชื่อเล่นที่ตั้งมาจากชื่อของผัก ผลไม้ และสัตว์ ตามลำดับ ชื่อเล่นอาจมีความหมายแสดงถึงรูปร่างหรือบุคลิกลักษณะของเจ้าของชื่อ เช่น อ้วน ต้ม เป็นต้น แม้ว่าคนไทยจะนิยมตั้งชื่อเล่นให้แตกต่างจากชื่อจริง แต่บางครั้งพบว่าการตั้งชื่อให้พยัญชนะหรือสระตัวแรกของชื่อจริงกับชื่อเล่นตรงกัน ชื่อเล่นลักษณะนี้มักไม่มีความหมาย ชื่อเล่นอาจตั้งมาจากพยางค์ใดพยางค์หนึ่งของชื่อจริง เช่น ชื่อเล่น /pho:n/ “พร” มาจากชื่อจริงว่า /náʔpha:pho:n/ “นภาพร” คนไทยบางคนมีชื่อเล่น 2 ชื่อ ชื่อแรกเป็นชื่อที่บิดามารดาตั้งให้ อีกชื่อหนึ่งเป็นชื่อที่เพื่อนๆ ตั้งให้ บุคคลนั้นจะใช้ชื่อใดชื่อหนึ่งแทนสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง ตามแต่สถานการณ์ที่กำลังพูดกับบิดามารดาหรือกับเพื่อน นอกจากนี้ กาญจนา นาคสกุล (1987) ยังได้ตั้งข้อสังเกตว่าการใช้ชื่อเล่นในยุคต่อมาน่าจะเกิดจากการเรียกชื่อ ด้วยการตัดตอนจากส่วนหนึ่งของชื่อจริง หรือชื่อเรียกที่ตั้งจากลักษณะของคนๆ นั้น เช่น เป็นคนตัวเล็ก คนในครอบครัวจึงเรียกว่า นิด และในที่สุดชื่อนี้ก็กลายเป็นชื่อเล่น ในตอนต้นชื่อเล่นจะใช้เรียกกันเฉพาะในครอบครัวและคนสนิท แต่ต่อมาก็ขยายวงกว้างขึ้น

นอกจากงานดังกล่าวข้างต้น ยังมีงานที่เกี่ยวข้องกับชื่อเล่นของคนไทยอีก คืองานของ นันทนา รัตนเกียรติ (2531) และของจริญญา ธรรมโชโต (2537) โดยที่นันทนาได้วิเคราะห์ชื่อเล่นของนักศึกษาศาสาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ที่มาของการตั้งชื่อเล่นของคนไทย และได้ประมวลที่มาของการตั้งชื่อเล่นออกเป็น 11 ประการ คือ

- 1) การตั้งชื่อตามลำดับที่ของคนในครอบครัว 2) การตั้งชื่อตามความไพเราะในการออกเสียงหรือชื่อที่มาจากภาษาต่างประเทศ 3) การตั้งชื่อให้เสียงอักษรต้นพยางค์เหมือนกันทั้งครอบครัว 4) การตั้งชื่อตามความหวังของพ่อแม่ที่อยากให้ลูกมีลักษณะนั้นๆ 5) การตั้งชื่อตามลักษณะเพศ 6) การตั้งชื่อตามสภาพเหตุการณ์ตอนแม่ตั้งครรภ์ 7) การตั้งชื่อตามเหตุการณ์สำคัญตอนเกิด เดือนเกิด ปีเกิด หรือสถานที่เกิด 8) การตั้งชื่อตามลักษณะทางกายภาพของลูกหรือกริยาอาการที่ลูกกระทำ 9) การตั้งชื่อตามลักษณะเหตุการณ์ อาหาร สิ่งของหรือคนที่พ่อแม่ชอบ 10) การตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคล 11) การตั้งชื่อเล่นโดยตัดมาจากชื่อจริงหรือนามสกุล

ส่วนงานของจริญญา ธรรมโชโต (2537) นั้น ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องที่มาของภาษา จำนวนพยางค์ และชื่อเล่นที่ตัดมาจากชื่อจริงของคน 3 กลุ่มอายุ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้เฉพาะชื่อเล่นที่บิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่ตั้งให้ตั้งแต่เกิด และเรียกมาจนปัจจุบัน และเป็นชื่อที่ไม่ปรากฏในบัตรประชาชน กำหนดที่มาของภาษาที่จะศึกษาเฉพาะภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่นำมาศึกษาเป็นคนไทยที่เกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป ส่วนประชากรที่ยังไม่มีรายได้จะใช้สถานศึกษาที่มีอัตราค่าเล่าเรียนสูงเป็นเกณฑ์ แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มอายุ กลุ่มละ 30 คน ได้แก่ กลุ่มอายุน้อยมีอายุ 1-15 ปี กลุ่มอายุปานกลางมีอายุ 26-40 ปี และกลุ่มอายุมากมีอายุ 51-65 ปี การเก็บข้อมูลเก็บโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่มอายุ ดังนี้ กลุ่มอายุมากเป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อเล่นมากที่สุด มีชื่อเล่นจำนวน 1 พยางค์มากที่สุด และมีชื่อเล่นที่ตัดมาจากชื่อจริงมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุปานกลาง และกลุ่มอายุน้อย ในทางตรงกันข้าม กลุ่มอายุน้อยเป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษตั้งชื่อเล่นมากที่สุด เป็นกลุ่มที่ชื่อเล่นมีจำนวน 2 พยางค์มากที่สุด และเป็นกลุ่มที่ตั้งชื่อเล่นให้แตกต่างจากชื่อจริงมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุปานกลาง และกลุ่มอายุมากตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่านับแต่ตอนนั้น คนไทยเริ่มมีความนิยมที่จะมีชื่อเล่นจำนวนสองพยางค์มากขึ้น

งานวิจัยอีกเรื่องหนึ่งของจริญญาในปี 2540 เก็บข้อมูลจากครอบครัวนักเรียนระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน 3 แห่งในจังหวัดตรัง พบว่าชื่อเล่นพยางค์เดียวพบมากที่สุดในกลุ่มอายุมาก (51-65 ปี) รองลงมาคือ อายุปานกลาง (26-40 ปี) และกลุ่มอายุน้อย (1-15 ปี) กลุ่มที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ คือ กลุ่มที่มีอายุน้อย ผลการวิจัยของจริญญานี้ แม้ว่าจะเป็นการศึกษาเก็บข้อมูลในจังหวัดตรัง ซึ่งพูดภาษาไทยถิ่นใต้ แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของความนิยมการใช้คำสองพยางค์ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทย

งานวิจัยของจริญญาแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มหรือความนิยมในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ที่มีเพิ่มขึ้นในสังคมไทย ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ อย่างไรก็ตามงานวิจัยชิ้นนี้มิได้มีเป้าหมายเพียงแค่นี้ให้เห็นถึงแนวโน้มของการตั้งชื่อสองพยางค์ที่

ยังคงปรากฏอยู่เท่านั้น แต่ยังสามารถนำเสนอถึงมุมมองและทัศนคติซึ่งเป็นเหตุผลและที่มาของการตั้งชื่อสองพยางค์ในสังคมไทย อันจะสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์และวิถีคิดของคนในสังคมยุคปัจจุบัน

### 3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อหาเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นจากในอดีตที่นิยมตั้งชื่อเล่นพยางค์เดียวเป็นสองพยางค์ โดยที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น เพื่อให้ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และได้นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อหาเหตุผลของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

#### 3.1 ประชากร

ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2-3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครจำนวน 728 คน จากนักเรียนทั้งหมด 1760 คน ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้นักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ทั้งหมด 728 คน และได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมด 614 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.34 ของประชากรทั้งหมด

#### 3.2 ตัวแปร

ในงานวิจัยนี้มีตัวแปรอิสระโดยพิจารณาจากลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม 4 ตัวแปร คือ เพศ อาชีพ รายได้ และช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนตัวแปรตาม คือ น้ำหนักในแต่ละเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ในการตั้งชื่อเล่น

#### 3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 728 ชุด ให้โรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์นำแบบสอบถามไปให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม โดยได้รับกลับคืนมาจำนวน 614 ชุด

#### 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการคัดกรองงานวิจัยอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ และ 2) ข้อมูลด้านเหตุผลของการตั้งชื่อเล่น โดยมีมาตรวัดการเห็นด้วยกับเหตุผลในการตั้งชื่อที่มีอยู่ในแบบสอบถามทั้งหมด 9 ข้อ แบ่งเป็น 5 มาตรา และให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) เริ่มตั้งแต่ “เห็นด้วยมากที่สุด” ไปจนถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

### 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.5.1 ใช้ความถี่และร้อยละในการอธิบายตัวแปรต่างๆ ได้แก่ จำนวนผู้ปกครองแยกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

3.5.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) ในการเปรียบเทียบน้ำหนักที่ให้กับเหตุผลแต่ละเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

3.5.3 เปรียบเทียบการให้น้ำหนักในเหตุผลแต่ละข้อของการตั้งชื่อเล่นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างเพศ ช่วงวัย โดยใช้สถิติแบบ t (Independent t-test) เพื่อหาค่าความแตกต่างของการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

3.5.4 เปรียบเทียบการให้น้ำหนักในเหตุผลแต่ละข้อของการตั้งชื่อเล่นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างรายได้ และอาชีพ โดยใช้สถิติแบบ Analysis of Variance (ANOVA) เพื่อหาค่าความแตกต่างของการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

## 4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

### 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

| ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม | จำนวน | ร้อยละ |
|--------------------------------|-------|--------|
| 1. เพศ                         |       |        |
| ชาย                            | 161   | 26.2   |
| หญิง                           | 453   | 73.8   |
| รวม                            | 614   | 100.0  |
| 2. อายุ                        |       |        |
| 21 - 30 ปี                     | 11    | 1.8    |
| 31 - 40 ปี                     | 262   | 42.7   |
| 41 - 51 ปี                     | 319   | 52.0   |
| 51 ขึ้นไป                      | 22    | 3.6    |
| รวม                            | 614   | 100.0  |
| 3. ระดับการศึกษา               |       |        |
| ต่ำกว่าปริญญาตรี               | 23    | 3.7    |
| ระดับปริญญาตรีขึ้นไป           | 591   | 96.3   |
| รวม                            | 614   | 100.0  |

|                                |     |       |
|--------------------------------|-----|-------|
| 4. อาชีพ                       |     |       |
| ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว         | 186 | 30.2  |
| พนักงานบริษัทเอกชน             | 196 | 31.2  |
| ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ | 156 | 25.4  |
| เกษียณอายุ / พ่อบ้าน / แม่บ้าน | 81  | 13.2  |
| รวม                            | 614 | 100.0 |
| 5. รายได้                      |     |       |
| ต่ำกว่า 20,000 บาท             | 63  | 10.2  |
| 20,000 - 30,000 บาท            | 127 | 20.7  |
| ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป      | 413 | 67.2  |
| ไม่ระบุ                        | 11  | 1.9   |
| รวม                            | 614 | 100.0 |

จากตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ปกครองที่เป็นเพศหญิงมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นเพศชายเกือบ 3 เท่า คือเป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.8 และเป็นเพศชายร้อยละ 26.8 ในด้านอายุ ช่วงอายุ 41-50 ปีเป็นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือร้อยละ 52.0 และช่วงอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 42.7 นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 96.3 สำหรับอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานภาคเอกชน คือเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 31.2 และทำการค้าหรือทำธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 30.2 ส่วนที่เหลือทำงานราชการร้อยละ 25.4 โดยมีรายได้มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไปร้อยละ 67.2

ตารางที่ 2 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ในแต่ละชั้นเรียน

| ชั้นเรียน                 | จำนวนนักเรียนทั้งหมด | จำนวนนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ในแต่ละชั้น | จำนวนร้อยละของนักเรียนในชั้นเรียน |
|---------------------------|----------------------|------------------------------------------------|-----------------------------------|
| นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 | 120                  | 58                                             | 48.33                             |
| นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 | 188                  | 89                                             | 47.34                             |
| นักเรียนชั้นประถมปีที่ 1  | 236                  | 103                                            | 43.64                             |
| นักเรียนชั้นประถมปีที่ 2  | 246                  | 112                                            | 45.53                             |
| นักเรียนชั้นประถมปีที่ 3  | 237                  | 97                                             | 40.93                             |
| นักเรียนชั้นประถมปีที่ 4  | 247                  | 103                                            | 41.70                             |
| นักเรียนชั้นประถมปีที่ 5  | 245                  | 94                                             | 38.37                             |
| นักเรียนชั้นประถมปีที่ 6  | 241                  | 72                                             | 30.71                             |
| รวม                       | 1760                 | 728                                            | 41.36                             |

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ มีจำนวนร้อยละ 48.33 และ ร้อยละ 47.34 ซึ่งมากกว่านักเรียนชั้นประถมปลายคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่มีจำนวนร้อยละ 38.37 และ ร้อยละ 30.71 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดในแต่ละชั้นเรียนของตน แต่เมื่อเฉลี่ยของทุกชั้นรวมกันแล้ว มีจำนวนร้อยละ 41.36

## 4.2 ผลการวิเคราะห์เหตุผลในการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

| เหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์                                                                                                             | จำนวนผู้ตอบ | ค่าเฉลี่ยเลขคณิต<br>(Mean) | ค่าเบี่ยงเบน<br>มาตรฐาน (SD) |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|----------------------------|------------------------------|
| 1. ทำให้ฟังดูโก้เก๋ (smart)                                                                                                                  | 609         | 3.31                       | 1.060                        |
| 2. แสดงความมีรสนิยม                                                                                                                          | 610         | 3.05                       | 1.011                        |
| 3. แสดงความทันสมัย                                                                                                                           | 609         | 3.19                       | 1.036                        |
| 4. แสดงถึงความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร                                                                                                             | 607         | 3.54                       | 1.051                        |
| 5. ทำให้ฟังดูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น ชื่อ 'แนต' เรียกเป็น 'แนตตี้' หรือ ชื่อ 'นี' เรียกเป็น 'นีนี'                                        | 607         | 2.81                       | 1.174                        |
| 6. เลือกจากความหมาย เนื่องจากเป็นคำสองพยางค์ที่มีความหมายดี ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออกจะทำให้ไม่ได้ความหมายตามต้องการ เช่น โบนัส มะโน อังเปา ยูอี้ | 608         | 3.80                       | 0.998                        |
| 7. ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชอบ เช่น ศิลปิน ดารา นักร้อง                                                                                           | 608         | 2.55                       | 1.119                        |
| 8. ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว                                                                                               | 607         | 2.97                       | 1.120                        |
| 9. ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนม ที่ชอบ                                                                                              | 609         | 3.30                       | 1.141                        |

จากตารางที่ 3 เป็นน้ำหนักเฉลี่ย (Mean) ในเหตุผลทั้ง 9 ข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้น้ำหนักในเหตุผลข้อที่ 6 มากที่สุด คือ ต้องเป็นคำสองพยางค์ จึงจะได้ความหมายที่ต้องการ

เนื่องจากเป็นคำสองพยางค์ที่มีความหมาย ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออกจะทำให้ไม่ได้ความหมายดีตามต้องการ และข้อที่ผู้ตอบให้น้ำหนักลำดับถัดลงมา จะเป็นเหตุผลข้อที่ 4 ที่ต้องการให้เป็นชื่อที่แสดงถึงความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร และถัดมาคือ ข้อที่ 1 คือต้องการให้ฟังดูโก้เก๋ (smart) และ ข้อที่ 9 ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนม ที่ชอบ สำหรับข้อที่ผู้ตอบให้น้ำหนักน้อยที่สุดจาก 9 ข้อ คือ ข้อที่ 7 ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชอบ เช่น ศิลปิน ดารา นักการเมือง และ ข้อที่ให้น้ำหนักรองสุดท้ายเป็นข้อที่ 5 คือ ทำให้ฟังดูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น ชื่อ 'แนต' เรียกเป็น 'แนตตี้'

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

| เหตุผลข้อที่ | ชาย   |      |       | หญิง  |      |       | t        | df  |
|--------------|-------|------|-------|-------|------|-------|----------|-----|
|              | จำนวน | Mean | SD    | จำนวน | Mean | SD    |          |     |
| 1            | 158   | 3.27 | 1.110 | 450   | 3.33 | 1.044 | -.556    | 606 |
| 2            | 159   | 3.00 | .974  | 450   | 3.06 | 1.026 | -.666    | 607 |
| 3            | 159   | 3.14 | 1.042 | 449   | 3.21 | 1.035 | -.676    | 606 |
| 4            | 157   | 3.41 | 1.050 | 449   | 3.58 | 1.049 | -1.785   | 604 |
| 5            | 159   | 2.70 | 1.124 | 447   | 2.84 | 1.191 | -1.340   | 604 |
| 6            | 159   | 3.56 | 1.123 | 449   | 3.89 | .937  | -3.286** | 240 |
| 7            | 158   | 2.40 | 1.145 | 449   | 2.61 | 1.107 | -2.025*  | 605 |
| 8            | 159   | 2.68 | 1.176 | 447   | 3.08 | 1.082 | 3.750*** | 259 |
| 9            | 159   | 3.13 | 1.226 | 449   | 3.36 | 1.106 | -2.258*  | 606 |

\* $p < .05$  หมายถึง กลุ่มเพศชายแตกต่างกับกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

\*\* $p < .01$  หมายถึง กลุ่มเพศชายแตกต่างกับกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

\*\*\* $p < .001$  หมายถึง กลุ่มเพศชายแตกต่างกับกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4 กลุ่มเพศหญิงให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อสองพยางค์มากกว่ากลุ่มเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 4 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้  
 ข้อที่ 8 ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว  
 ข้อที่ 6 ต้องเป็นคำสองพยางค์ จึงจะได้ความหมายที่ต้องการ ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออกจะทำให้ไม่ได้ความหมายตามต้องการ  
 ข้อที่ 7 ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชื่นชอบ เช่น ศิลปิน ดารา นักการเมือง  
 ข้อที่ 9 ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ

**ตารางที่ 5** แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกัน

| เหตุผลข้อที่ | ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว |      |       | พนักงานบริษัทเอกชน |      |       | ข้าราชการ / พนักงาน / รัฐวิสาหกิจ |      |       | เกษียณอายุ / พ่อบ้าน / แม่บ้าน |      |       |
|--------------|-----------------------|------|-------|--------------------|------|-------|-----------------------------------|------|-------|--------------------------------|------|-------|
|              | จำนวน                 | Mean | SD    | จำนวน              | Mean | SD    | จำนวน                             | Mean | SD    | จำนวน                          | Mean | SD    |
| 1            | 186                   | 3.30 | 1.038 | 187                | 3.26 | .988  | 155                               | 3.29 | 1.128 | 80                             | 3.55 | 1.101 |
| 2            | 186                   | 3.07 | .970  | 188                | 3.01 | .942  | 155                               | 3.01 | 1.090 | 80                             | 3.18 | 1.088 |
| 3            | 185                   | 3.22 | .982  | 188                | 3.11 | .986  | 155                               | 3.15 | 1.121 | 80                             | 3.45 | 1.054 |
| 4            | 186                   | 3.47 | 1.046 | 187                | 3.50 | .975  | 153                               | 3.58 | 1.104 | 80                             | 3.71 | 1.093 |
| 5            | 183                   | 2.80 | 1.185 | 188                | 2.77 | 1.131 | 155                               | 2.72 | 1.176 | 80                             | 3.09 | 1.214 |
| 6            | 184                   | 3.78 | .968  | 187                | 3.80 | .955  | 155                               | 3.73 | 1.118 | 81                             | 3.98 | .922  |
| 7            | 184                   | 2.64 | 1.134 | 188                | 2.43 | 1.044 | 154                               | 2.53 | 1.167 | 80                             | 2.70 | 1.152 |
| 8            | 184                   | 3.02 | 1.096 | 188                | 2.88 | 1.080 | 154                               | 2.88 | 1.215 | 80                             | 3.25 | 1.049 |
| 9            | 185                   | 3.34 | 1.097 | 188                | 3.32 | 1.140 | 155                               | 3.19 | 1.247 | 80                             | 3.38 | 1.036 |

**ตารางที่ 6** แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้แตกต่างกัน

| เหตุผลข้อที่ | ต่ำกว่า 20,000 บาท |      |       | 20,001 - 30,000 บาท |      |       | 30,001 บาทขึ้นไป |      |       |
|--------------|--------------------|------|-------|---------------------|------|-------|------------------|------|-------|
|              | จำนวน              | Mean | SD    | จำนวน               | Mean | SD    | จำนวน            | Mean | SD    |
| 1            | 62                 | 3.50 | 1.020 | 126                 | 3.40 | .989  | 409              | 3.28 | 1.086 |
| 2            | 62                 | 3.08 | 1.013 | 126                 | 3.06 | .990  | 410              | 3.06 | 1.016 |
| 3            | 62                 | 3.37 | .996  | 126                 | 3.23 | 1.005 | 410              | 3.18 | 1.044 |
| 4            | 61                 | 3.74 | 1.079 | 125                 | 3.56 | 1.043 | 409              | 3.51 | 1.046 |
| 5            | 62                 | 2.89 | 1.175 | 124                 | 2.85 | 1.148 | 409              | 2.80 | 1.188 |
| 6            | 61                 | 3.72 | 1.019 | 125                 | 3.82 | 1.024 | 410              | 3.81 | .979  |
| 7            | 62                 | 2.69 | 1.139 | 125                 | 2.65 | 1.123 | 409              | 2.51 | 1.114 |
| 8            | 62                 | 3.18 | 1.167 | 125                 | 3.10 | 1.099 | 408              | 2.89 | 1.124 |
| 9            | 62                 | 3.40 | 1.166 | 125                 | 3.38 | 1.120 | 410              | 3.25 | 1.157 |

จากตารางที่ 5 และ 6 เมื่อนำไปหาความแตกต่าง โดยใช้ Analysis of Variance เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ และความแตกต่างระหว่างรายได้ พบว่าไม่มีเหตุผลข้อใดที่กลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า ไม่พบความ

แตกต่างในการให้น้ำหนักเหตุผลของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน<sup>1</sup>

| เหตุผล<br>ข้อที่ | อายุ 31-40 ปี |      |       | อายุ 41-50 ปี |      |       | t       | df      |
|------------------|---------------|------|-------|---------------|------|-------|---------|---------|
|                  | จำนวน         | Mean | SD    | จำนวน         | Mean | SD    |         |         |
| 1                | 261           | 3.38 | 1.006 | 315           | 3.24 | 1.092 | 1.486   | 574     |
| 2                | 261           | 3.14 | .972  | 316           | 2.96 | 1.041 | 2.201*  | 575     |
| 3                | 261           | 3.30 | 1.008 | 315           | 3.09 | 1.050 | 2.351*  | 574     |
| 4                | 260           | 3.58 | 1.027 | 315           | 3.49 | 1.075 | 1.085   | 573     |
| 5                | 259           | 2.88 | 1.097 | 315           | 2.71 | 1.226 | 1.750   | 567.922 |
| 6                | 258           | 3.79 | .967  | 317           | 3.81 | 1.030 | -.155   | 573     |
| 7                | 260           | 2.70 | 1.115 | 316           | 2.42 | 1.114 | 3.032** | 574     |
| 8                | 259           | 3.14 | 1.079 | 315           | 2.84 | 1.137 | 3.153** | 572     |
| 9                | 260           | 3.33 | 1.093 | 316           | 3.27 | 1.179 | .647    | 574     |

\* $p < .05$  หมายถึง กลุ่มอายุ 31-40 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41-50 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

\*\* $p < .01$  หมายถึง กลุ่มอายุ 31-40 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41-50 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 กลุ่มอายุ 31-40 ปีให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์มากกว่ากลุ่มอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 4 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 8 ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว

ข้อที่ 7 ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชื่นชอบ

ข้อที่ 2 ตั้งเพื่อแสดงความมีรสนิยม

ข้อที่ 3 ตั้งเพื่อแสดงความทันสมัย

## 5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อหาเหตุผลและปัจจัยในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทยในปัจจุบัน งานวิจัยนี้พบว่า คนรุ่นใหม่ คือคนที่มีอายุน้อย มีชื่อเล่นสองพยางค์มากกว่าคนรุ่นก่อน คือคนที่มีอายุมากกว่า ซึ่งเห็นได้จากจำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ มีมากกว่า

<sup>1</sup> เนื่องจากกลุ่มช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงวัย 21-30 ปี มีเพียงร้อยละ 1.8 และช่วงวัย 51 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 3.6 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ นำแต่กลุ่มช่วงวัย 31-40 ปี ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 42.7 เปรียบเทียบกับช่วงวัย 41-50 ปี ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 52.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน

จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบจากอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนในชั้นเรียนของตน ซึ่งแนวโน้มนี้ปรากฏให้เห็นในงานของจริญญา (2537) มาแล้ว

ตัวแปรที่งานวิจัยนี้พบว่ามีความสำคัญต่อการตั้งชื่อสองพยางค์ก็คือ เพศและวัยของผู้ปกครอง จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า เพศหญิงและผู้ปกครองที่มีช่วงวัยที่น้อย (31-40 ปี) จะให้น้ำหนักกับเหตุผลทั้ง 9 ข้อที่ให้ไปในแบบสอบถามมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นเพศชาย และผู้ที่มีช่วงวัยที่สูงกว่า (41-50 ปี)

สำหรับข้อที่เพศหญิงให้น้ำหนักในการตั้งชื่อสองพยางค์ที่แตกต่างจากเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ข้อ เรียงลำดับได้ดังนี้คือ 1) ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว 2) เป็นความหมายที่ต้องการ 3) ตั้งตามชื่อบุคคลที่ชื่นชอบ 4) ตั้งตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ

ดังนั้น ชื่อของบุตรที่เป็นชื่อสถานที่ ชื่อบุคคล หรือชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนม ก็อาจจะคาดเดาได้ว่า ผู้เป็นมารดาเป็นบุคคลสำคัญในการตั้งชื่อให้บุตรตนเองมากกว่าผู้เป็นบิดาก็เป็นไปได้ ซึ่งน่าจะมีการทำวิจัยผู้ที่มีส่วนสำคัญในการตั้งชื่อเล่น

ตัวแปรที่สำคัญอีกตัวแปรหนึ่ง ที่ให้น้ำหนักกับการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ก็คือ ช่วงวัยของผู้ปกครอง ปรากฏว่า ผู้ปกครองที่เป็นคนรุ่นใหม่ (31-40 ปี) ให้น้ำหนักกับเหตุผลในการตั้งชื่อแตกต่างกับผู้ปกครองที่มีวัยสูงกว่า (41-50 ปี) อย่างมีนัยสำคัญ 4 ข้อด้วยกันคือ 1) ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว 2) ตั้งตามชื่อบุคคลที่ชื่นชอบ 3) ตั้งเพื่อแสดงความมีรสนิยม 4) ตั้งเพื่อแสดงความทันสมัย

ทั้งตัวแปรที่เป็นเพศหญิง และวัยที่ถือเป็นคนรุ่นใหม่ต่างให้ความหมายกับการตั้งชื่อเล่นที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่ชื่นชอบ สำหรับคนรุ่นใหม่จะเป็นที่ความมีรสนิยมและความทันสมัยมากกว่าคนรุ่นก่อน

สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้น้ำหนักมากที่สุดในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ก็คือ การคำนึงถึงความหมายที่ต้องการหรือความหมายที่ดี จากตัวอย่างชื่อเล่นที่ผู้ตั้งชื่อระบุว่าเป็นชื่อที่มีความหมายที่ต้องการ เช่น ยู่ฮื้อ, อังเปา, ตูเซฟ, ออมแบงค์, โบนิส, น้ำฝน, ไข่มุก, กอหญ้า, หลีจู่, กิ่งหลิว, ชิงชิง, เฟินเฟิน, แอนจี้, น้ำอบ, เอมี, ชูชิ (เลขมงคล), ชีชา (ตามดวงเกิด), หมิงหมิง (สว่าง, ชัดเจน), แพรว (หญิงไทยเรียบร้อย สวยงาม), ดันกล่ำ (กล้าหาญ), ฮีโร่ (มั่นใจ) เป็นต้น

น่าสนใจที่ว่าความหมายที่ผู้ตั้งต้องการให้มีความหมายจะเป็นความหมายที่เป็นโคลงกลอน ความมั่งมี ของมีค่า หรือเป็นลักษณะคุณสมบัติที่ดี ดังนั้น หากจะมีการทำวิจัยที่ศึกษาถึงความหมายของชื่อเล่น ก็อาจจะสะท้อนถึงค่านิยมของคนในสังคม ว่ามีค่านิยมชื่นชอบอะไรบ้างในปัจจุบัน

สำหรับตัวอย่างชื่อที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร ฟังดูโก้เก๋ (smart) เช่น อิงฟ้า, พอใจ, บุษบก, ขนมหาย, บริษัณย์, ปริมมี, นลณี หากมีการศึกษาตัวอย่างที่มากพอ อาจเห็นความนิยมของคนในสังคมว่า ชื่อที่สะท้อนความโก้เก๋แปลกใหม่ในสังคมปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไรเช่นกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าในอดีตที่ผ่านมา คนไทยให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นชื่อจริงหรือชื่อเล่น โดยจะคำนึงถึงความหมาย ว่าจะต้องเป็นความหมายที่ดีดังปรากฏในงานของวรารคนา (2540) กาญจนา (1987) นันทนา (1982, 2531) จริญญา (2537, 2540) ดังกล่าวมาแล้ว แต่ในอดีตจะใช้คำที่เรียบง่าย จำได้ง่าย จึงเป็นชื่อคำพยางค์เดียว และไม่ได้คำนึงว่าจะเป็นชื่อที่คนอื่นใช้อยู่แล้ว ดังนั้นจึงพบว่ามีคนชื่อซ้ำกันอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันความต้องการให้ชื่อมีความหมายแปลกใหม่ โก้เก๋ ไม่ซ้ำแบบใคร เข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญในการตั้งชื่อเล่นของผู้ปกครองรุ่นใหม่ ดังนั้นชื่อเล่นพยางค์เดียวไม่สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวนี้ได้ จึงเป็นที่มาของการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์ของคนรุ่นใหม่ นอกจากนี้มีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามให้นำหนักการตั้งชื่อเพราะต้องการให้ฟังดูเป็นภาษาอังกฤษอยู่ลำดับท้ายสุด แต่ใช้ชื่อภาษาไทยและภาษาจีนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของจริญญาที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มการตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ช่วงเวลาในการทำวิจัยที่แตกต่างกัน หรือความแตกต่างของกลุ่มประชากร หรืออาจจะเป็นได้ว่า ความนิยมในการตั้งชื่อเล่นภาษาอังกฤษยังคงมีอยู่ แต่อาจจะเป็นชื่อที่มีเพียงหนึ่งพยางค์เท่านั้น เช่น พอล (Paul) บอล กอล์ฟ ไมค์ โบว์เบล (Bell) แอน โรส พิงค์ เป็นต้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองนิยมตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ชื่อดอกไม้ ผลไม้ หรือชื่อขนมที่ผู้ปกครองชื่นชอบมากกว่า ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักในธรรมชาติ ความเอาใจใส่ในประเภทของอาหาร ผลไม้ ที่คนรุ่นใหม่นิยมรับประทานก็อาจเป็นไปได้

ในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ขอให้ผู้ปกครองอธิบายเพิ่มเติมถึงที่มาหรือเหตุผลในการตั้งชื่อแต่ละชื่อนั้น ได้พบรายละเอียดที่น่าสนใจและสอดคล้องกับทัศนคติที่คนไทยในอดีตให้ความสำคัญในการตั้งชื่อบุตรหลาน ดังนี้

1. ให้ความสำคัญเรื่องเสียง เช่น ต้องการให้เสียงไพเราะ (ถ้าเป็นชื่อผู้หญิง) เช่นชื่อ แพรวา สีนว ให้มีเสียงหรืออักษรต้นพยางค์เหมือนกันทั้งครอบครัวหรือเหมือนกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งในครอบครัว เช่น ชื่อจีจี โดยที่ทั้งครอบครัวมีชื่อที่ออกเสียง “จ” ทั้งหมด

2. ตั้งตามลักษณะความหวังของบิดามารดาที่อยากจะให้บุตรหลานมีลักษณะเช่นนั้น ซึ่งอาจจะเป็นความหวังทางด้านกายภาพ เช่น ชื่อตาหวาน โดนัท (ให้หน้าตาเหมือนรูปโดนัท) แดงโม (หน้ากลมเหมือนแดงโม) หรือตั้งความหวังทางด้านนิสัยใจคอ เช่น ชื่อออมสิน (ให้รู้จักประหยัด) ต้นกล้า (ให้มีความกล้าหาญ) ไอน้ำ (ให้มีความใจเย็น) ข้าวหอม (ให้เป็นคนอ่อนหวาน)

3. ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญตอนตั้งครรภ์ ตอนเกิด สถานที่ที่เกิด เพื่อเป็นเครื่องเตือนความทรงจำ เช่น ตั้งชื่อเนเน่ เพราะบิดาสอบเนติบัณฑิตได้ในปีที่บุตรเกิด จินจิน มาจากชื่อประเทศจีนที่บิดาเดินทางไปในช่วงที่บุตรเกิด

4. ตั้งชื่อที่มีความหมายดี และเป็นสิริมงคล เช่น ชื่อ**บันปัน** เพื่อให้เป็นคนมีน้ำใจ รู้จักแบ่งปัน ชื่อ **ซูชิ** ซึ่งเป็นชื่อของเลขที่เป็นมงคล ชื่อ**โบนัส** เพื่อที่บุตรจะได้ประสบความสำเร็จทางด้านทรัพย์สินสมบัติ

จากการที่ยังให้ความสำคัญในเรื่องข้างต้น พบว่าคนไทยในปัจจุบัน พยายามเอาความสำคัญในเรื่องข้างต้นที่ตนยังมีทัศนคติทางบวกมาตั้งแต่ในอดีต ดังปรากฏให้เห็นในงานวิจัยของวรารคณา (2540) จริญญา (2540) และนันทนา (1982) แต่ปัจจุบันมาพัฒนาให้เป็นชื่อสองพยางค์เพื่อให้ฟังดูแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร

มีข้อสังเกตว่าในอดีต หากต้องการตั้งชื่อเป็นเสียงเดียวกันหมดทั้งครอบครัว เช่น ต้องการให้มีชื่อเสียง “จ” ก็อาจจะชื่อ **จอน เจน แจน** ให้เหมือนกันหมด แต่เป็นชื่อพยางค์เดียว แต่ปัจจุบันจะตั้งชื่อให้เป็นสองพยางค์ เช่นชื่อ **จีจี เจนนี่** เป็นต้น เป็นที่น่าสนใจว่า ความพยายามที่จะตั้งชื่อให้เป็นสองพยางค์เพื่อแสดงความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใครนี้ ทำให้เกิดกระบวนการซ้ำเสียงของพยางค์แรกของชื่อขึ้น เช่น ต้องการชื่อ **จิ้น** (ประเทศจีน) จะตั้งชื่อบุตรว่า **จิ้นจิ้น** เพื่อให้ได้เป็นคำสองพยางค์ หรือตั้งชื่อ **ยูยู** ซึ่งมาจากพยางค์แรกของชื่อ **ยูโกสลาเวีย** เป็นต้น

คนไทยยังมีความนิยมการตัดชื่อเล่นออกมาจากชื่อจริงอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามจะแตกต่างจากในอดีตคือ จะตัดออกมาสองพยางค์ ในขณะที่ในอดีตจะตัดออกมาเพียงหนึ่งพยางค์ เช่น ชื่อ **ธนิธาส** ในสมัยปัจจุบัน ตั้งชื่อเล่นเป็น **นิธ** เพื่อให้ได้สองพยางค์ ในขณะที่ในอดีตจะใช้ชื่อเพียงพยางค์เดียว ซึ่งอาจจะเป็นชื่อ **นิ** หรือ **ดา** เป็นต้น

นอกจากนี้จะเห็นว่า มีการแสดงอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติให้เห็นเด่นชัดขึ้น เช่น ตั้งชื่อเป็นภาษาจีนมากขึ้น แต่พัฒนาให้เป็นชื่อสองพยางค์ เช่น ชื่อ **หลิงหลิง หมิงหมิง เปาเปา เซ็งเซ็ง** ชื่อภาษาตะวันตก อย่างภาษาอังกฤษยังมีบ้าง เช่น **ออกัส เฟอร์กี้ วินนี่** แต่ผลสรุปจากการตอบแบบสอบถามในการวิจัยเรื่องนี้ชี้ชัดว่า ผู้ปกครองในโรงเรียนนี้ ให้ความสำคัญเรื่องการตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย

จากงานของนันทนา (1982) พบว่าคนไทยนิยมใช้ชื่อเล่นแทนสรพนามบุรุษที่ 1 เมื่อใช้กับคนสนิท คู่คนเคย และในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ จึงนิยมให้ชื่อเล่นมีเพียง 1 พยางค์ และจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในงานวิจัยเรื่องนี้พบว่า ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีชื่อสองพยางค์ แต่เวลาเรียกชื่อแทนตัว มักจะตัดทอนเหลือเพียงพยางค์เดียว แต่ที่จะเลือกเป็นพยางค์ที่หนึ่งหรือสองนั้น มีข้อสังเกตว่า จะเลือกจากความหมายและเสียงประกอบกัน เช่นชื่อ **กุงแป้ง** อาจจะเรียกตัวเองว่า “**แป้ง**” มากกว่า “**กุง**” เพราะความหมายและเสียงที่เปล่งออกมา ฟังดูไพเราะกว่า เป็นต้น

## 6. ข้อเสนอแนะ

1) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากโรงเรียนเอกชนที่ผู้ปกครองมีสถานภาพด้านการศึกษา สังคม รวมถึงรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก และอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี อีกทั้งกลุ่มนักเรียนเป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 96 ตัวแปรเหล่านี้อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการตั้งชื่อเล่นแก่เด็ก จึงน่าสนใจหากจะมีการทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานของระดับรายได้ การศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง รวมถึงโรงเรียนของเด็กที่แตกต่างกัน เช่น ศึกษาจากโรงเรียนชาวล้าน เป็นต้น นอกจากนี้ หากพื้นที่ที่เก็บข้อมูลเป็นโรงเรียนในภาคอื่นๆ ของประเทศ ก็อาจจะเป็นเรื่องน่าสนใจว่าผลที่ได้จะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

2) การให้น้ำหนักของเหตุผลในการตั้งชื่อของผู้ตั้งเพศหญิงและเพศชายนั้น มีความแตกต่างกัน จึงน่าสนใจที่จะมีการศึกษาต่อไปอีกว่า หากผู้ตั้งชื่อเป็นใคร คือ อาจจะเป็น บิดา มารดา หรือเป็นญาติผู้ใหญ่ หรือเป็นบุคคลอื่น ตัวแปรว่าผู้ตั้งชื่อเป็นใครจะส่งผลกระทบต่อผลในการตั้งชื่อหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ ประเด็นที่ว่าผู้ตั้งชื่อในสังคมไทยเป็นใครนั้น จะสะท้อนให้เห็นบทบาทและความสำคัญของคนในครอบครัวในสังคมปัจจุบันอีกด้วย

3) มีเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับการตั้งชื่อเล่นอีกหลายแง่มุม ซึ่งอาจจะสะท้อนถึงค่านิยมของผู้ตั้งชื่อเล่น เช่น ความหมายของชื่อเล่น สามารถจำแนกว่าเกี่ยวกับอะไรเป็นส่วนมาก จะเป็นเรื่อง ความคาดหวัง ความสามารถ บุคลิกลักษณะของลูกที่ผู้ปกครองต้องการ หรือ โชคลาภ ความมั่งคั่ง เป็นต้น หากมีผู้สนใจศึกษา ก็จะสะท้อนให้เห็นค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ต่างๆ ที่ชัดเจนได้เป็นอย่างดี

### เอกสารอ้างอิง

- จริญญา ธรรมโชโต. (2537). การแปรของลักษณะทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นตามตัวแปรอายุ. รายงานประกอบการเรียนรายวิชา ภ.752 ภาษาศาสตร์เชิงสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (อัดสำเนา)
- จริญญา ธรรมโชโต. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทนา รณเกียรติ. (2531, มกราคม-มิถุนายน). ลักษณะการตั้งชื่อเล่นในภาษาไทย. ภาษาและภาษาศาสตร์ 6, 50-62.
- นาวอน จอน. (2552). การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนเกาหลีกับชื่อคนไทย.วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย 5, 90-107.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2553). พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

- วรางคณา สว่างตระกูล. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิรัช ศิริวัฒนะนาวิน. (2544). การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไศลรัตน์ อัสระเสนีย์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2544). พระราชประวัติสมเด็จพระนเรศวรมหาราช. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สุภาพรณ ณ บางช้าง. (2527). การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Bezooijen, R. and Gooskens, C. (1999). Identification of language varieties: the contribution of different linguistic levels. *Journal of Language and Social Psychology* 18, 31-48.
- Brannon, L. (2005). *Gender Psychological Perspectives* (4<sup>th</sup> ed.). Boston: Pearson.
- Brown, I. (1994). Names and nicknames. *The Book of Knowledge* 13, 4-8.
- Chambers, J.K., Trudgill, P. and Schilling-Estes, N. (Eds.). (2002). *The Handbook of Language Variation and Change*. Oxford: Blackwell.
- Coates, J. (2004). *Women, Men and Language: A Sociolinguistic Account of Gender Differences in Language* (3<sup>rd</sup> edition). Harlow, England: Pearson Education Limited.
- Cooper, D. (1996). 45,665 Thai names. *Examining Passlist 96*. Bangkok. (Mimeographed)
- Danvivathana, N. (1982). Nickname in the Thai language. *Work in progress* 1, 99-101.
- Davies, A. and Alder, C. (Eds.). (2006). *The handbook of Applied Linguistics*. Oxford: Blackwell.
- Deborah, T. (1995). *That's not What I Meant: How Conversational Style Makes or Breaks Your Relations with Others*. London: Virago Press.
- Deborah, T. (2001). *You Just don't Understand Women and Men in Conversation*. London: Virago Press.
- Deborah, T. (2006). *You're Wearing that Understanding Mothers and Daughters in Conversation*. New York: Random House, Inc.
- Deshaies-Lafontaine, D. (1974). *A Socio-Phonetic Study of a Québec French Community: Trois-Rivières*. PhD Dissertation, University College London.

- Dressler, W.U. and Wodak, R. (1982). Sociophonological methods in the study of sociolinguistic variation in Viennese German. *Language in Society* 11, 339-370.
- Edwards, J. (2009). *Language and Identity: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fasold, R. and Connor-Linton, J. (Eds.). (2006). *An Introduction to Language and Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Garrett, P. (2010). *Attitudes to Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harris, J. (1994). *English Sound Structure*. Oxford: Blackwell.
- Henkel, S. (2011). *The Importance of a Name - How Your Name Affects Your Life*. Retrieved April, 21, 2012, from: <http://stephaniehenkel.hubpages.com/hub/The-Importance-of-a-Name-How-Your-Name-Affects-Your-Life>
- Hinton, L., Nichols, J. and Ohala, J. (Eds.). (1994). *Sound Symbolism*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hinton, L. (1994). Introduction: Sound-symbolic process. In Hinton, L., Nichols, J., & Ohala, J. (Eds.). *Sound Symbolism*. (pp. 1-12). Cambridge: Cambridge University Press.
- Joseph, E. (2004). *Language and Identity: National, Ethnic, and Religious*. New York: Palgrave Macmillan.
- Labov, W. (1996). *The Social Stratification of English in New York City*. Washington DC: Center for Applied Linguistics.
- Nacaskul, K. (1987). "The Phonology of Thai Pet names" in Lae Su Thai, *Essay in Honor of E.H.S. Simmonds, School of Oriental and African Studies*. London, 41-51.
- Rathus, S.A., Nevid, J.S. and Rathus, L.F. (2005). *Human Sexuality in a World of Diversity*. Boston: Pearson.
- Reaney, P.H. (1961). *A Dictionary of British Surnames*. London: Routledge and Kegan Paul.
- Reaney, P.H. (1979). *The Origin of English Surnames*. Boston: Routledge and Kegan Paul.
- Suzman, S. (1994). Names as pointers: Zulu personal naming practices. *Language in Society* 23, 253-72.
- Talbot, M.M. (2010). *Language and Gender* (2<sup>nd</sup> ed.). Cambridge: Polity Press.